

Posudek oponenta bakalářské práce oboru Nutriční terapie

Název bakalářské práce: Význam nutriční péče u poruch příjmu potravy

Autor práce: Barbora Dvořáková

Vedoucí práce: Mgr. et Bc. Alena Teofil

Oponent práce: PhDr.Šárka Slabá, Ph.D.

Akademický rok: 2019/2020

Volba tématu: Autorka si zvolila téma, které je již poměrně dost zpracované, inovativní se může zdát volba kvalitativního výzkumu.

Teoretická část

V teoretické části popisuje autorka poruchy příjmu potravy, zvláště se zaměřuje na mentální anorexii a mentální bulimii – etiologii, diagnostiku a léčbu. Dále je zde kapitola věnující se malnutrici.

Obsáhlou část je věnována nutriční terapii a následně specifikaci nutriční terapie u jmenovaných poruch příjmu potravy. V závěru teoretické části autorka popisuje zdravotní komplikace a relaps PPP, resp. jeho prevenci.

Domnívám se, že v této části mohla autorka čerpat z více recentních a také zahraničních zdrojů. Text tak nepřináší moc nového. Autorka se v textu např. odkazuje na DSM IV, ale od v r. 2015 byl v ČR vydaný manuál DSM V. Kapitola Malnutrice by si jistě zasloužila větší prostor – je to vlastně pro nutričního terapeuta jedna ze zásadních problematik v přístupu k pacientům s PPP. Bohužel je této problematice věnovaná necelá stránka. Zajímavé jsou kapitoly Nutriční terapie u mentální anorexie resp. bulimie.

Vzhledem k obecnému názvu práce bych očekávala alespoň zmínku o dalších poruchách příjmu potravy, ty však byly opomenuty.

Empirická část

V empirické části si autorka dala za cíl zjistit, jak postupuje nutriční terapeut při léčbě pacientů s mentální anorexií resp. bulimií. K tomu se rozhodla využít metodu kvalitativního výzkumu. Na začátku si vytyčila 3 výzkumné otázky, které jsou relevantní k zaměření výzkumu. Výzkumný soubor tvoří 5 žen. Jako problematické se mi jeví zařazení respondentky č. 3, která trpí psychogenním přejídáním. O této poruše není v celé práci ani zmínka a také v odstavci o cíli výzkumu autorka hovoří pouze o mentální anorexií resp. bulimii. Okruhy otázek pokrývají dostatečně zkoumanou problematiku. Jako diskutabilní vnímám to, že nikde není zmínka o tom, zda se nyní léčí opakovaně či poprvé, resp. zda jejich zkušenost s nutriční terapií je jen současná a o té mluví. Zajímavý a hlavně přínosný byl náhled na všechny nutriční konzultace, které během léčby respondentky měly. Takto musíme přisuzovat váhu pouze aktuální roli NT v léčbě, což se domnívám, není dostatečné. Zároveň bych pokládala za důležitý údaj o pořadí současného léčebného pobytu. V diskusi se autorka snaží vypořádat s limity práce, sama upozorňuje na nízký počet respondentů a jejich motivovanost ke

změně. Bohužel tato míra není předmětem žádné z otázek v rozhovoru (proč se rozhodli pro léčbu, co bylo jejich důvody, motivací k léčbě, zda rodina či ony samy atd...)

V závěru autorka doporučuje (na základě výzkumu) individuální přístup v rámci hospitalizační péče. Z rozhovorů ale není patrné, že by si respondentky, které byly hospitalizované, stěžovaly na skupinový přístup.

Formální zpracování práce

Práce je zpracována zodpovědně, text je přehledný, citace jsou řádně uvedeny.

Celkové hodnocení práce

Z hodnocené práce je patrné, nadšení autorky pro danou problematiku. Domnívám se však, že práce opravdu jen hraničně splňuje kritéria vědecké práce, autorka v závěru ověřuje již ověřené, bez další přidané hodnoty. Rozhovory mohly být vedeny více podrobněji, aby se z nich dalo vytěžit něco inovativního. Také bych očekávala využití aktuálních zahraničních zdrojů.

Práce odpovídá požadavkům kladeným na bakalářskou práci.

Doporučuji práci k obhajobě.

Práci klasifikuji stupněm **dobře**.

V Praze dne 24.8.2020

Podpis oponenta práce